

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐλαβον πτυχίον κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς:
Παπαγαγιώτου Σ., Μπράσας Ι., Βάλβη Ἐρατὸς,
Βουκίδου Μαρία, Ἀνδριελίδης Α., Παυλάκος Σ., Ἀσ-
προγέρακας Ι., Λύτρας Π., Κοττοπούλου Φ., Παπα-
δημητρίου Γ., Ἰερομητῶν Ι., Τσεβᾶς Ι.
Ἐκ τῆς 6ης εἰς τὴν 7ην προήχθησαν: Γαβαλᾶς Σ.,
Παπαγιώτου Α., Ἀγαπητὸς Β., Κτενᾶς Α., Φαραντά-
του, Ἀρίνης, Κοκοράβα.
Ἐκ τῆς 8ης εἰς τὴν 9ην Μπουσκίνης, Γεραλῆς, Λα-
ζαρής, Ζηνοβίου.
Ἐκ τῆς 4ης εἰς τὴν 5ην Γουναρόπουλος, Διαμαντό-
πουλος, Ἀλεξόπουλος.
Οἱ μαθηταὶ τῆς 3ης πάντες ἀπερρίφθησαν.
Ἐκ τῆς 2ας εἰς τὴν 3ην Σακούλης, Λαζόπουλος,
Ἀλεξιάδης.
Ἐκ τῆς 1ης εἰς τὴν 2αν Μακρῆς, Μαρκόπουλος.

*

Δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν «Πινακοθήκην» ὁ κ.
Θ. Θωμόπουλος, ἀπαντῶν πρὸς τὸν κ. Πελεκάση, ἰσχυ-
ρίζεται διὸν ἀπεφάνθη ἀδιστάκτως διὸ ἡ δημοσιευ-
θεῖσα ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» Ἀποκαθήλωσις εἶνε ἔργον
τοῦ Α. Θεοδοκοπούλου, ἀλλ' ἀπλῶς διὸ συνάγει τεκμή-
ρια ἐνισχύοντα τὴν γνώμην αὐτοῦ.

ΘΕΑΤΡΑ

Ἡ ἐφετερινὴ θερινὴ περίοδος ὑπῆρξεν ἀτυχῆς καὶ ὑπὸ
ἔποψιν συγγραφικὴν καὶ ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομικὴν τῶν
θιάσων. Εἰς τὴν θεατρικὴν ταύτην κρίσιν συνετέλεσεν
ὁ διαχωρισμὸς τῶν καλῶν ἡθοποιῶν εἰς μικροθιάσους,
οἱ ὅποιοι κατέλαβον τὰ κέντρα τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ ἀνε-
πιτυχὴς ἐκλογὴ ἔργων· τὰ μὲν πρωτότυπα ἦσαν ἀτε-
χνα, αἱ δὲ μεταφράσεις περιστράφησαν περὶ τὰς μᾶλ-
λον ἀνηθίκους φάσας τοῦ Παρισίου δραματολογίου. Τὸ
κοινὸν ἀπέσχε τῆς τοιαύτης πανδαισίας καὶ συνεπῶς αἱ
εἰσπραξαὶς ἠλλοτρώθησαν εἰς βαθμὸν ἀνησυχαστικόν.

Ἡ ἐφετερινὴ συγγραφικὴ ἀποτυχία τῶν «Νέων Πα-
ναθηναίων», εἰς τὰ ποῖα ὁ κ. Σαγιώρ εἶχε προσδεθῇ
μοιρολατρικῶς, συνετέλεσεν ὅπως καὶ ἡ «Νέα Σκηνή»
παρασυρθῇ εἰς τὴν κρίσιν.

Εἰς τὸ «Πανελλήνιον» τὸ Σκαῖν Ριγκ, ἠλλείπει ἄλ-
λων ἔργων, ἐπέπλυνσε, καίτοι ἀπὸ τὸ ἀνιθαλὲς πνεῦμα
τοῦ φίλου Μωραϊτίνῃ ἀνεμένετο ἀπολαυστικότερα παρα-
γωγῇ.

Ὁ κ. Ξερόπουλος ἀφοῦ κατεκρήμυνε ἀπὸ τὸν Κόκ-
κινον βράχον τὴν ἀτυχὴ Σάντην καὶ ἐπαύρασε τὴν
Βιολάντη, ἐπετέθη κατὰ τῶν Ἑβραίων διὰ τῆς Ρα-
χὴλ, ἣτις ἔπρεσεν ἀξιοθρόνητον θῦμα ὅχι τῆς τριπλῆς
θερησκευτικῆς ἀλλαξοπιστίας τῆς, ἀλλὰ τοῦ αὐτοθαναμα-
σμοῦ τοῦ συγγραφέως τῆς.

Ἡ «Ραχήλ» δὲν ἐπέζησε, διότι ὡς ἔργον δραματικόν
ἦτο ἐφάμιλλον τῆς «Κοντέσας Βαλέραινας». Ἀλλ' ἂν
ἀποτυγχάνον τὰ τραγικὰ ἔργα τοῦ κ. Ξεροπούλου, ἀπο-
ζημιούμεθα μὲ τὴν φαιδρὰν κριτικὴν περὶ τῶν θηρυσι-
μαίων του. Ὁ κ. Ξερόπουλος ἔχει τὴν ἀδυναμίαν ὅχι
μόνον νὰ γράφῃ ἄτονα ἔργα, ἀλλὰ νὰ γράφῃ καὶ ἀπολο-
γητικούς. Καὶ φαντάζεται ὅλους ἐχθρούς, συνωμώσαντας
νὰ καταρτίωσιν τὴν... θεατρικὴν δόξαν του καὶ δὲν δι-
στάζει νὰ ἀναιρηρῇ διδῶν μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν τὰ ἔρ-
γα του ἀριστουργήματα! Ἀλλ' ἂν τὴν Σάντην ἔσωσεν ἓνα
γέλοιότης Κυβέλης—ἡ ὁποία χάρις εἰς μίαν γυναικίαν αὐ-
ταρέσκειαν ἐνεφανίσθη ἥδη 25αῖς—ἂν προκειμένον
περὶ τῆς Βιολάντης ἔγινε πολὺς λόγος διὰ τὴν... στάμναν
τῆς, τὴν Ραχήλ δὲν ἔσωσεν οὔτε ὁ πυροβολισμὸς κἂν,
ὅστις ἀφύπνισε τοὺς κοιμισμένους θεατὰς...

Ἀσπασία Ἰακωβίδου

Ἡ «Μελάχρα» δὲν προσέθηκε τίποτε εἰς τὴν ἀγα-
θὴν ἄλλως γνῶμην τὴν κρατοῦσαν περὶ τοῦ δραματικοῦ
ταλάντου τοῦ κ. Χόρν. Οἱ «Πετροχάρηδες» παραμέ-
νουν καὶ πάλιν τὸ καλλίτερόν του ἔργον.

Ἡ ὀπερέττα διὰ τῶν δύο θιάσων, Νίκα καὶ Πα-
παϊωάννου, δὲν ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας ἃς εἶχε δη-
μιουργήσῃ ἡ περιουρὴ ἐπιτυχία τῆς «Μαριζέλ Νιτόνς».
Ἡ «Εὐθυμὴ χήρα» ἐν τούτοις καὶ τὸ «Ὀνειρώδες βᾶλς»
ἐπαίχθησαν συχνὰ καὶ σχεδὸν ὑποφερτά.

Ἀπὸ τὰς νέας ἡθοποιούς, διεκρίθη κατὰ τὰς ὀλίδας
ἐν τῷ θεάτρῳ Νεαπόλεως παραστάσεις ἡ κυρία Ἀσπα-
σία Ἰακωβίδου, τὸ γένος Τασόγλου, οὗτος τοῦ νεα-
ρωτέρου τῶν θιασαρχῶν κ. Μ. Ἰακωβίδου, τοῦ τόσον
διακρινομένου εἰς τοὺς καιμικούς ρόλους. Ἡ κυρία Ἰα-
κωβίδου παίζει μὲ φνισκότητα καὶ χάριν.

Ὁ «Κινηματογράφος τοῦ 1903» τοῦ κ. Πολ. Δημη-
τρακοπούλου, διεπίστωσε ἀπαξ εἶναι τὴν ἱκανότητα μεθ'
ἧς ὁ πολυγραφώτατος συγγραφεὺς μὲ κινηματογραφικὴν
εὐχέριαν γράφει τὰ ἔργα του. Εἶπε δὲ ὁ μᾶλλον αἰσιό-
δοξος τῶν συγγραφέων ἡ ἀποτυχία τὸν ἐμπνέει νὰ
γράψῃ, οἷον ἐκδικούμενος τὴν κακοτυλίαν, νέα ἔργα.
Τὸ παράδογμα τὸ ὅποτον διαβάζει ἡ δ. Κοτοπούλη φαί-
νεται νὰ εἶνε τὸ κύκνειον ἄσμα τῶν ἐπιθεωρήσεων.

